

SĂ ÎMBOGĂȚIM CU NOI REALIZĂRI TRADIȚIILE MUNCII VOLUNTAR - PATRIOTICE!

Cel de-al VIII-lea Congres al U.T.C. sublinia că „una din formele importante de manifestare a sentimentelor de dragoste pentru patrie și locul natal și, totodată, o activitate menită a contribui la educația prin muncă a tinerilor s-a dovedit a fi munca voluntar-patriotică a tineretului, care are la noi o tradiție frumoasă și îndelungată”.

Pe baza sarcinilor stabilite de Congres, tinerii au participat în anul care a trecut la numeroase și importante acțiuni de muncă voluntar-patriotică. Rezultatele obținute constituie dovada certă, concretă, a faptului că tinerii sunt pe deplin conștienți că prin această contribuție ajută la înfrumusețarea patriei, la dezvoltarea ei economică și socială.

Economiele realizate prin acțiunile de muncă voluntar-patriotică înțelese de organele și organizațiile U.T.C. în cursul anului 1966 ating valoarea de circa 385 milioane lei. În anul care s-a scurs, tineretul patriei a colectat și predat oțelărilor 250.000 tone metale vechi, a contribuit la dezvoltarea fondului forestier cu 4.000 hectare, îngrijind, totodată, arboretele de pe o suprafață egală cu 12.200 hectare.

La aceste succese se adaugă și cele raportate de tineretul din agricultură, care a participat la efectuarea diverselor lucrări de îndiguirii, desecării și terasării de terenuri în pantă, precum și la întreținerea a 660.000 hectare pășuni și fânețe naturale.

Punind un mai mare accent pe caracterul educativ al acțiunilor organizate, organizațiile regionale ale U.T.C. Ploiești, Galați, Mureș-Autonomă Maghiară și Hunedoara au antrenat un număr mare de tineri la activitățile întreprinse, obținând rezultate bune în îndeplinirea angajamentelor. Biroul Comitetului Central al U.T.C. a luat hotărârea ca, în funcție de rezultatele obținute în îndeplinirea integrală a angajamentelor privind munca patriotică, să acorde distincții celor mai bune organizații regionale ale U.T.C. în ca-

drul unor adunări festive. Comitetul regional Ploiești al U.T.C. i se va atribui Drapelul și Diploma de Onoare a C.C. al U.T.C., iar Comitetul regional Galați al U.T.C. Diploma de Onoare a C.C. al U.T.C. Comitetele regionale ale U.T.C. vor acorda, de asemenea, Diploma de onoare a comitetului regional organizațiilor raionale și orașenești care s-au situat pe locuri frunțose în acțiunile de muncă voluntar-patriotică.

Rezultatele anului trecut au constituit, dincolo de bilanț, un imbold pentru îmbunătățirea lor în acest an. Biroul C.C. al U.T.C. a stabilit, în acest sens, măsuri menite să contribuie la intensificarea muncii voluntar-patriotice, măsuri care își propun o aprofundare, în primul rând, a conținutului educativ al acțiunilor de muncă patriotică, ridicarea lor pe o treaptă calitativ-superioară, cit și sporirea eficienței lor economice. Plenara C.C. al U.T.C. din ianuarie a. c., făcând o analiză critică a muncii voluntar-patriotice desfășurate anul trecut, a stabilit formele și metodele cele mai adecvate pe care trebuie să le folosească organizațiile U.T.C. în desfășurarea viitoarelor acțiuni de muncă voluntar-patriotică.

Unul din neajunsurile care s-au manifestat în cursul anului trecut, l-a constituit acela că nu toate acțiunile voluntar-patriotice au fost concepute pe baza unei largi consultări a tinerilor. Dorințelor acestora li s-a răspuns nu o dată prin acțiuni de mică întindere, care n-au reușit să cuprindă o participare numeroasă.

Multe acțiuni au avut caracter sporadic, întâmplător, de asalt, desfășurate în grabă, fără alt scop decât acela al obținerii unor rezultate de moment. S-a pierdut adeseori din vedere o trăsătură foarte importantă a acestor acțiuni: educația tineretului prin muncă, asigurarea unui bogat conținut educativ, tineresc, antrenant.

„Știința tineretului”

(Continuare în pag. a V-a)

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

DEFINIȚI-VĂ CA ELEVII...
CONCURSUL NOSTRU
CONTEMPORANI CU CINȘINALUL

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

★
★
★
★
★
★
★
★
★
★

ANUL XXIII
SERIA II
NR. 5537
5537
6 PAGINI
25 BANI
—
JOI
9 MARTIE
1967

Pe un cargou de 4.500 tone, realizat la Șantierul Naval Galați, se montează instalația radar

...Ora 18, gara Cotroceni

Marți 7 februarie, orele 18, în gara Cotroceni se aprindea, la una din linii, o lumină verde — semn de „liberă trecere”. „Ochii” semaforului aveau o semnificație aparte: semnul de „liberă trecere” nu era dat, ca de obicei, pentru stația următoare, ci călăuzea neîntrerupt distanțele de-a lungul a 456 km. Un tren cu peste 20 de vagoane, purtând o încărcătură de metal vechi, pornea din București cu destinația HUNEDOARA. Era întâiul dar al acestei primăveri oferit de tineretul Capitalei oțelărilor hunedorene. Veniseră să-i urzeze „drum bun” peste

o sută de tineri, însoțiti de drapele, acordeoane, cintece. Erau parcă alături de ei alte mii de tineri de la Vulcan și 23 Roșie și Atelierele centrale I.T.B. din majoritatea întreprinderilor Capitalei, care numai în primele 6 zile ale lunii martie strânseseră prin muncă voluntar-patriotică însemnata cantitate de 345 tone metal vechi.

„Un fluierat scurt, și trenul se pune în mișcare. Se fac semne de salut, se flutură brate. Peste câteva ore, la Hunedoara o altă lumină verde îi rostea primul „bun venit”.

I. ANDREIȚA

MAI MULTĂ ENERGIE

PE ARTERELE ȚĂRII

DEVA (de la corespondentul nostru)

La sfârșitul primelor două luni ale acestui an, datorită utilizării agregatelor și instalațiilor la parametrii optimi, energeticității de la Termocentrala Paroșeni au livrat sistemului energetic național peste plan 4.000.000 KWH energie electrică, productivitatea muncii lor fiind cu 1,1 la sută mai mare decât cea planificată.

În același timp, ei au realizat importante economii de combustibili convenționali și uleiuri speciale.

MĂSURĂȚI ÎN TONE
TIMPUL CAMPANIEI AGRICOLE!

REZOLVAREA, LA CAPITOLUL „ORGANIZAREA MUNCII”

DESCOPERIREA PRIMĂVERII...

Foto: FLORIN ȚAGA

(Fotografie primită în cadrul concursului „Contemporani cu Cincșinalul”)

În aparență, campaniile agricole, prin pregătire și desfășurare, prin mijloacele folosite și scopul țintit, se aseamănă foarte mult între ele. Dar numai în aparență. Dotarea sporită cu noi utilaje, cu cantități tot mai mari de îngrășăminte chimice, experiența pozitivă acumulată de oameni în organizarea treburilor, conduc nemijlocit la operativitate și îmbunătățirea permanentă a calității lucrărilor efectuate, premise sigure pentru sporirea producțiilor la hectar.

Acum, când a fost declanșată campania agricolă de primăvară, unitățile și-au organizat în așa fel munca încât să poată folosi din plin toate aceste posibilități? Unele da! În altele însă în organizarea muncii mai dăinuie încă serioase deficiențe. Iată, de pildă, cum este întâmpinată primăvara în raionul Corabia.

„Mai mult decât în alți ani, primăvara aceasta timpurie oferă condiții excelente începerii și desfășurării lucrărilor agricole din epoca I” — așa a început discuția noastră cu tovarășul inginer Constantin Tiugan, vicepreședinte al Consiliului agricol raional. Dacă mai adăugăm că în acest an dispunem de un număr sporit de tractoare și alte utilaje agricole, de cantități mai mari de îngrășăminte chimice, conturăm deosebit de clar condițiile favorabile, din toate punctele de vedere, ale prezentei campanii. Cu toate acestea, nu pot spune că peste tot am pornit cu dreptul...

— Cauzele?...
— Din toamnă au rămas peste zece mii hectare teren neeliberat de coceni, ceea ce a adus, firește, la neefectuarea arăturilor pe o mare suprafață. Multe cooperative agricole și brigăzi de tractoare sînt nevoite acum să dirijeze o bună parte din forța de muncă la eliberatul și aratul terenurilor, în dauna lucrărilor normale de sezon.

Situația este, într-adevăr, critică. Pentru recuperarea acestor rămăniți în urmă, în așa fel, încât însămînțările să fie efectuate în timpul optim, este nevoie de o perfectă organizare a muncii, de o dozare judicioasă a eforturilor.

MIHAIL DUMITRESCU

(Continuare în pag. a V-a)

TINERI PE ȘANTIERE

In pag. a IV-a

PRO ȘI CONTRA

6 RĂSPUNSURI DIN PARTEA

INSTITUTULUI DE ȘTIINȚE

PEDAGOGICE

...ȘI ÎNCĂ UNUL DIN PARTEA

NOASTRĂ

CIT BENEFICIAZĂ
ȘCOALA
DE CERCETAREA
PEDAGOGICĂ ?

CU, SAU ÎMPOTRIVA MODEI ?

de Lascăr Sebastian

omului, cum și posibilitatea de a desluși din semnele ei, dacă nu în întregime, măcar ceva din stadiul unei civilizații.

„JURNALUL DE MODĂ”

ȘI ISTORIA

În orice caz moda cu variațiile ei ne vorbește despre gusturile unei epoci, ceea ce nu e puțin lucru. Păpura de Tyr, de pildă, după care um-

blau romanii și pe care o plăteau cu sesterți grei, ne furnizează unele indicii despre rafinamentul industriei textile feniciene și totodată despre inclinațiile estetice ale romanilor. Ba ne mai poate da o idee — cunoscînd că nici plebea, nici sclavii nu se drapau în purpură — despre înegalitatea socială existentă în Roma antică. În sfârșit, comparînd moda unei perioade istorice cu moda altei perioade, putem deduce cîte ceva despre mersul

evolutiv, ca și despre transformările revoluționare ale societăților civilizate. Un exemplu: în vremea noastră — pe care ne-am obișnuit s-o numim „secolul vitezei” — cerințele modei impun nevestei sau fetei să stea două ore la coafor, deși una e tunsă „tifos” cealaltă la garcon, adică podoba capilară nu le e deloc abundentă. La care se cuvine să adăugăm că ele nu sînt lipsite de ocupație: nevasta poate fi doctoriță, funcționară sau macaragă, iar fata — studentă, sau stenografă, sau bobinătoare. Ești

îndreptățit să te întrebi: dacă în secolul vitezei, în ciuda ocupațiilor care cer efort și cea mai mare parte din timp, femeia stă două ore la coafor pentru aranjarea a nu prea multe fire de păr, ce se întimplă oare în secolul al XVII-lea francez, de pildă, cînd acele dames de calitate, doamne din înalta societate, purtau coafuri montante ce atingeau înălțimea de o jumătate de metru? Cel puțin un sfert din viață și-l cheltuiau pentru coafat, deși coaforul

(Continuare în pag. a II-a)

Relatam în ziarul nostru de ieri adeziunea de care s-a bucurat în rîndul tinerilor ampla acțiune de muncă voluntar-patriotică organizată duminică în Capitală. Menționam, de asemenea, că la fel de convingătoare răspunsuri au dat la chemările acestei primăveri întreg tineretul patriei, din sate și orașe. Telefoanele redacției au fost în aceste zile continuu ocupate, stenografele au avut de lucru pînă seara tirziu cu consemnarea acestor răspunsuri primite din partea corespondenților noștri regionali a unor activiști ai comitetelor regionale U.T.C., a numeroșilor corespondenți voluntari.

În numărul de astăzi relatăm succint cîteva din aceste stenograme.

● BRAȘOV — Organizația U.T.C. de la Uzina „Tractorul” raportează: „Tinerii din toate secțiile uzinei, participînd la strîngerea deșeurilor de metal, au predat pînă la această oră 700 tone fier vechi. Cantități însemnate au fost colectate și de către

(Continuare în pag. a V-a)

CADRAN

SNOBUL

Ca să nu repetăm pericolul de a lăsa problemele suspendate ca o sabie celebră legată de un fir de păr, gata-gata să cadă ghilotină cînd lumea mai dragă celui ce vede mai de grabă paiful din ochiul vecinului, să spunem direct că snobul este omul neîmpăcat cu disciplina, adică cu înregimentarea fățișă, totală, necondiționată. Snobul își țese din permanente iluzii platoșă

pe care o fetișează în fel și chip. Cum? Rețeta e tot așa de simplă cum sînt uneori cele repetate în fața televizorului — dar doamne fereste nu în timpul aventurilor Sfîntului! Desigur că snobul poate fi înălțit de la vir-

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a V-a)

CONTEMPORANI CU CINCINALUL

CRONICA

Muzicală

CONCURSUL
NOSTRU

19 ani la catedră

Cind trec pe lângă cele două școli noi ridicate în comuna noastră Cindești, raiulul Piatra Neamț — sau străbat ușițele luminate, îl salut în gând pe Mitrică. L-au cunoscut într-una din zilele anului 1948. Firav, încrâncă în mână o căciula mîtoasă, roasă pe la margini: — Moș Tache, am 7 clase, uite colea diploma. Vreau și eu să-i încâț pe oameni să scrie și să citească. (În cele șase sate ale comunei începuse acțiunea de alfabetizare). Ce era să-i zic! Eu terminasem 5 clase cu 42 de ani în urmă! „Bine Mitrică, hai la director”. Și ne-am dus. Bătrînul învățător Gheorghe Cupșa l-a primit pe sub ochelari, a zîmbit și l-a spus: „Să știi că-i fără teafă!” Mitrică a dat din umeri. Așa a devenit „das-

căl” într-o seară la un cerc. A doua seară zorea în alt cătun cu cărțile subțioare. Le era drag oamenilor. Cînd s-a închinat o școală și la Tîrdeni, bătrînul

beau pentru lecțiile interesante, dar îndrăgindu-i pe alții trebuia să învețe mai puțin, el. Cînd în 1950 a părăsit comuna oamenii i-au simțit

lul. Rodele muncii sale neobosite? Două generații de copii absolvenți a 4 clase, patru generații care au terminat ciclul V—VIII. Dacă veniți în comună întrebați de Dumitru Culbecca. S-ar putea să nu fie la școală ci la căminul cultural. E sufletul artiștilor amatori. Dacă nu este nici aici, atunci încercați la șeful popular: cine n-are de rezolvat un vicepreședinte!

Am trecut așeză pe lângă cămin. Răzbătea în uliță cîntul. Am zîmbit și l-am îmbrățișat pînă tește, în glînd, pe cel care, în urmă cu 19 ani, rotindu-și căciula mîtoasă mi-a spus: — Moș Tache, vreau să-i încâț pe oameni să scrie și să citească!

TACHE VASILACHE
cooperator

Capșa m-a luat de o parte — Tache, cine zici tu să predea? De-te de vorbește cu Culbecca. Așa bătat... — Doi ani a stat Mitrică la catedră. Copiii îi tul-

lipsa. După trei ani l-au sărbătorit pentru calificativul de „foarte bine” de pe diploma de învățător și pentru numirea sa ca director al școlii. L-a sărbătorit satul și la terminarea Institutu-

BĂRBĂȚIE

Priviți mâinile! Mîinile acestea aspre, mari și bătorite — Mîinile acestea, în a căror crăpături Stă ascuns uleiul mașinilor, șpanul Gravind figuri geometrice, Ca pe o placă metalică Priviți mîinile...

Și ele, mîinile, au lucii metalice; Lucii fierului pe care-l modelează zilnic Dîndu-i mereu altă formă, altă valoare Priviți mîinile tatei... Sînt reci ca metalul Și totuși...

Mîinile acestea au ridicat un nou bărbat Și i-au modelat ființa, aspră ca și ele, Dărîndu-i căldura fierului incins. ...Din aceste mîini, a rămas ceva în mine, Ceva care a modelat, puternică, bărbăția Poate de aceea la atingerea mea lumea se înfioară Poate de aceea...

Simte înfiorarea metalului strecurat în mine, Alinînd în jurul ei, asemeni uleiului Incurstat în mîinile tatei...

ȘTEFAN IONEȘCU
Ocna Mureș

Se conturează viitoarele hale

Foto: V. COLONELU
București

Bună dimineața munte!

Foto: G. PANTEA
Timișoara

SĂPTĂMÎNA TINERILOR

Inițiativa Direcției Muzicale a Radioteleviziunii de a organiza ciclul de concerte lunare „Tribuna tinerilor soliști” se bucură de o apreciere tot mai entuziastă. „Tribuna” prilejuiește confruntarea și totodată afirmarea unor dintre cele mai valoroase vîrstare ale sensibilității și talentului muzical ale poporului nostru.

Caracterul stimulativ al acestor manifestări, reflectat în interesul cu care un mare număr de tineri instrumentiști se pregătesc și doresc să fie programați, dar mai cu seamă, în ținuta artistică înaltă a celor mai multe dintre participări, fac din concertele „Tribunei tinerilor soliști” evenimente artistice memorabile, apreciate ca atare în viața muzicală a întregii țări. Aceste considerații ne-au fost sugerate, odată în plus de ultimul concert al „Tribunei” în cadrul căruia am avut bucuria să ascultăm pe unii dintre cei mai talentați tineri instrumentiști, Cornelia Vasile, Cristescu Crîmîlida și Nenoiu Miltiade, care, sub conducerea dirijorului Iosif Conta, au oferit iubitorilor de muzică momente de înaltă artă.

Sobrietatea și profunzimea interpretării dovedite de pianista Cristescu Crîmîlida — interpreta concertului nr. 1 de Beethoven — tonul cald, precizia intonației, frumusețea frazării, observate în execuția concertului lui Mozart, de către fagotistul Nenoiu Miltiade, muzicalitatea excepțională, strălucirea tehnică, comunicativitatea, elocvența sentimentului topt în fluidul muzicii, caracteristic interpretării date de Cornelia Vasile concertului nr. 2 de Paganini, (una dintre cele mai dificile lucrări din literatura genului), iată numai câteva dintre aspectele definitorii ale acestei frumoase serii muzicale.

Ne-a plăcut, în primul rînd violonista Cornelia Vasile, elevă a profesorului Eugen Căteanu, în clasa a XI-a a Liceului de Muzică din Timișoara, unul dintre cele mai proeminente talente, în mîinile căreia vioara cîntă, vorbește, visează. În ciuda celor 18 ani, Cornelia Vasile posedă o tehnică violonistică aproape ireproșabilă.

Sîntem convinși că o îndrumare competentă pe măsura talentului și prețurii ei actuale, va deschide Corneliei Vasile noi orizonturi, care să o situeze în curînd, în rîndul marilor violonisti ai țării. Nu putem părăsi această idee fără a aminti că, în ultimii ani, grație în cea mai mare măsură activității rodnice desfășurate în liceele de muzică din întreaga țară, s-a afirmat un important număr de talente, unele dintre ele nu s-au realizat încă în viața muzicală corespunzător promisiunilor inițiale.

VASILE DONOSE

Alături de „Tribuna tinerilor soliști” alte două remarcabile manifestări muzicale au transformat săptămîna trecută într-o reală competiție a tinerilor interpreti.

În primul rînd O.S.T.A. ne-a oferit cu sprijinul Orchestrei simfonice a Cinematografiei cel-de-al-II-lea concert din șirul manifestărilor închinat tinerilor interpreti care au dobîndit în stagiunea trecută lauri unor mari mari sau mai mici concursuri muzicale internaționale.

Revelatorii a fost, desigur, înainte de toate apariția cornistului Paul Stăicu. Bogăția, tonul și tehnica îl aducă la prima frază drept un virtuoz unic al acestui dificil instrument. Paul Stăicu este însă în același timp un muzician de înaltă cultură (a făcut și studii de dirijor) iar cîntul său relevă o adîncă pătrundere spre izvoarele partiturii, o excepțională cunoaștere a stilurilor.

Celalți patru protagoniști ai serii — Vasile Martinou, Adriana Codreanu, Mugur Bogdan și în special Ludovic Spiess, au făcut o nouă demonstrație a valențelor cu totul deosebite de aceleora care reprezintă școala vocală românească.

Voca caldă, pătrunzătoare a lui V. Martinou, virtuozia dramatică ale Adrianei Codreanu, admirabila muzicalitate a lui Mugur Bogdan, luminozitatea vocii lui Ludovic Spiess, au impus din primul moment, au transformat concertul într-o reală trecere în revistă a unor remarcabile forțe interpretative.

În sfîrșit, ca întotdeauna în străinătate, Filarmonica a programat în dorința de a avea mai mult timp pentru repetiții un simplu concert de „concerte”, care chiar dacă n-a solicitat decât minime eforturi colectivelui simfonice, a oferit o memorabilă întîlnire cu trei dintre cele mai interesante tinere forțe interpretative: Paul Stăicu (în acest concert într-un Mozart redat cu o vastă gamă expresivă), Nicolae Șarpe, un talentat violoncelist din orchestra în concertul lui Saint-Saens și alți de rîndul Radu Lupu (de astădată în „Imperial” dimensionat cu toată forța și majestozitatea necesară marelui opus beethovenian).

I. SAVA

PRIMA ERATĂ LA '66

SCRISOARE
DE RECUNOȘȚINȚĂ

Scrisoarea a venit pe adresa Școlii tehnice veterinare din Dragomirești-Vale. „Vă mulțumim pentru fapta elevului Ilie Bragadireanu”; semnat președintele cooperativei agricole din Pietrele. Iată pe scurt despre ce este vorba.

Elevul nostru se afla în perioada de practică. Se străduia să-și însușească meseria, să aplice cunoștințele din școală. Într-o zi a aflat că 300 de oi ale cooperativei s-au îmbolnăvit din cauza consumului mare de lucernă. Pînă la stîna erau 6 kilometri. Situația nu suferea nici o întîrire. Viitorul zootehnician a înțeles că i se cere să-și arate de pe acum cunoștințele. Și nu numai cunoștințele!

Drumul l-a străbătut în goana cailor. Încă nu se înnoptase. La ora 3 dimineața oile erau salvate. Ciobanii știu cită bucurie poate face unul tînăr, aflat la început de drum, o primă scrisoare de recunoștință. Ea nu se va uita niciodată.

Prof. dr. CONSTANTIN SIMIONESCU

Nu-l deloc simplu să scrii despre comuna sau satul în care locuiești, deoarece ori cît de mult te-ai strădui să înfățișezi ceea ce este nou trebuie să revii continuu asupra datelor, faptelor, oamenilor. Și e firesc: se construiește intens, oamenii se maturizează, succesele se înmulțesc, deci... În ultimii ani, comuna Făcăeni, raionul Fetești, și-a înscris în cronică contemporană: 2 școli de 4 ani, una de 8 ani cu 12 săli de clasă, 2 cămi-

ȚIE, PARTID!

Ție partid îți datorez, Primul meu gînd născut din zori, Că tu mi-ai dat putința ca să cînt, La vioara minunatei țări...

Ți datorez cuvîntul, fermecatâ chele, Care-mi deschide poarta gliei, Din care tot culeg, și nu mă satur, Neprețuitul fruct, al omeniilor.

Ție partid îți datorez culoarea, De albastru cer al existenței mele, În care brazii și fagi, semeții se-nalță Gătîndu-mi umerii cu stele...

ZINA PETRESCU
vînzătoare

FRINCU CONSTANTIN
brigadier
constructor

(Urmare din pag. 1)

venea acasă, deci nu erau silite pe deasupra să-și aștepte rîndul la casă. De unde poți trage ușor concluzia că acele „doamne de calitate” se bucurau în principal de calitatea... trîndăviei, a parazitismului. Și trăgînd asemenea concluzie logică, vei mai putea trage și altele: asupra poziției sociale a femeii, asupra familiei, asupra unor moravuri în genere. Așadar, jurnalul de modă, din mai multe puncte de vedere, nu e de disprețuit. El poate constitui o mărturie, un document istoric tot atît de valabil ca și fosilele omului de Neanderthal, ca și tabletele de la Sumer, ca și Digestele romane.

ÎMPOTRIVA
UNUI „MONSTRU”
ȘI PENTRU FRUMUSEȚE

Însă, din cercetarea atentă a „istoriei costumului” se poate trage o concluzie în mare, larg cuprinzătoare, și anume că moda este una din expresiile setei de frumusețe a omului. sete vesnic neostîtă, cum și a nevoii lui permanente de schimbare a impulsului său spre ceva mereu nou. Întorsă, concluzia aceasta ne îndără sila ființei umane față de ceea ce este urî și lupta ei cu plătuseala, monotonia, plătitudinea confortabil instalate.

Aceste înclinații statornice și caracteristice firii noastre și-au găsit cea mai puternică reflectare artistică — în ciuda exagerărilor, chiar cele îngăduite artei — în cel puțin trei din poeziile lui Baudelaire, acest

părinte — cum pe drept a fost socotit — al mai tuturor curentelor moderne în literatură. Într-una din poezii, care-i și cea dintîi a volumului său, poetul ne concentrează atenția asupra unui „monstru” care-i „și mai urît, și mai ticălos, și mai spurcat” decît toți monștrii ce populează „menajeria infamă a păcătoilor noastre” și care bucuras ar face din întreg pămîntul o ruînă și ar înghiți lumea într-un căscat! „Ni-l numește: „E PLICTISUL!” Într-alta, poetul ridică osana Frumuseții, ea „care cuprinde în ochiul ei și zorile și amîrgul” și se arată nepăsător că ea ne-ar fi trimisă „de Satan sau de Dumnezeu” Zice: „Înger sau Sirenă, nu-mi pasă, cită vreme faci universul mai puțin hidos și elipele

mai puțin apăsătoare”. În cea de-a treia poezie Călătoria, afirmă necesitatea noului, chiar dacă nu l-am putea atinge decît prin moarte. Vrem să ne scufundăm — spune poetul — în adîncul Necunoscutului ca să descoperim NOUL. De altfel, apariția lui Baudelaire însuși a fost salutată de Victor Hugo tocmai pentru că aducea în poezie un frison nou, „un fior nou”. Prin urmare, oricare dintre noi e oricînd înclinat să parafrazeze un

CU, SAU ÎMPOTRIVA MODEI?

bine cunoscut vers: „Salut celui ce creează dansuri noi!” și să exclame: Salut modei care creează forme noi!” Și cu țgate acestea...

le-am uitat sau pe care ignoranța noastră nu le-a cunoscut niciodată? În „Jurnalul” său pictorial Delacroix este, în această privință, categoria: „Noul este foarte vechi, s-ar putea spune chiar că este întotdeauna cel mai vechi”. Pictorul se referă la artă: Noi ne putem referi cu atît mai virtuos la modă. Am cunoscut o tînără deosebit de nespășă dragă, care se mîndrea nevoie mare, mai acum vreo doi ani cînd era foarte „la modă”, cu șlițul înalt al fustei sale de tergal. Era încredințată

— și de aici, și mîndria ei — că șlițul acela, descoperindu-i în mers sau în fotoliu ceva din frumusețea coapsei, era o invenție cu totul și cu totul nouă. Dar despre noutatea șlițului nici nu poate fi vorba. Căci, dacă-i drept că virtuozele matroane ale Romei antice se înveșmîntau în stola — haină albă, lungă pînă la pămînt — nu-i mai puțin adevărat că tînerete romane, ducîndu-se să se plimbe sub portiecele din Cîmpul lui Marte — purtau lin-

nouă, care și ea cedează celei următoare și care nu va fi cea din urmă... Atunci, moda cea mai curioasă și care face mai multă plăcere ochilor este și cea mai veche... Acest vesniț flux și reflux al modelor ne dă o idee despre valoarea unuia asemenea soi de noutăți. Ele amintesc fragilitatea, inconsistența, măcar că și frumusețea gingașel libelulei care nu durează — vorba poetului — decît l'espac d'un matin”, „răstimpul unei duminici”. Spre

ÎNTRU NOU ȘI RECENT

S-ar putea oare deduce de aici, din rapiditatea cu care noul moare, din lipsa lui de sevă consistență și perenă, din schimbările lui fulgerătoare, că nu mai au nici un rost, că sînt inutile căutarea noului și acceptarea lui de îndată?

Ca să răspunzi cum se cuvine acestei întrebări, trebuie înșel să faci apel la etimologie care de multe ori te învătă mai mult decît semantica. Originea vocabulei „modă” o găsim, cum se știe, în adverbul latinesc modo, care înseamnă: adineaori, de curînd, recent. Or, aici se impune o disociere. Nu tot ce e recent este, implicit, nou. Am văzut cît de nou era foarte recentul și lît la fustă. Dimpotrivă există noutăți veritabile care de mult nu mai sînt recente, dar care își păstrează, dacă nu calitatea de nou, o valoare permanentă. La apariția lui, sistemul heliocentric al lui Copernic a fost izbitor de nou, deși întîri ale sistemului ie aflăm încă la elîmul Aristarh din Samos, iar imediat înaintea polonezului, la germanul Nicolaus Cusaenus A fost atît de izbitor de nou, încît a devenit și supărător pentru concepția teologală asupra „facerii lumii” și fixităților ei, concepție dominantă în acel timp și gata, prin puterea bisericii catolice, să treacă la represiiu drastic im-

DEVA (de la coresp. pondentul nostru) De curînd, la Clubul din Lupeni a fost deschisă o expoziție de pictură care aparține lui M. Mihai, un tînăr frîzor la Termodinamica din Păroseni și membru al

cercului de artă plastică din localitate. Expoziția cuprinde 20 de lucrări de o mare diversitate tematică: „Construcții”, „Prima lecție”, „Natură statică”, „La mina Păroseni”, „Peisaj de toamnă”,

„Peisaj de iarnă” etc. Aceasta e a 19-a expoziție organizată în decurs de un an la Clubul din Lupeni de către membrii cercului de artă plastică și fotografică.

Vernisaj la Lupeni

potriva oricărei „noutăți” încălcătoare de dogme. Se știe ce era să pătosească, dacă nu abjura la timp, Galileo Galilei care îmbrățișase și susținuse sistemul copernican. Era să pătosească ceea ce, nu mult înaintea lui și din aceleași cauze, pățise Giordano Bruno: arderea pe rug. Asemenea „noutăți” nu numai că au cerut jertfe pînă să fie acceptate, dar au răscolit lumea care nu se potolește decît cu trecerea timpului, cînd noul devine ceva obișnuit. Sistemul lui Copernic, cu amendările aduse de cercetările și descoperirile științifice mai noi, a rămas în picioare ca o banalitate. Și tocmai noul care ajunge truism are preț, iar nu acel lucru recent care moare subit și care poate reînvia, cînd și cînd, pentru o durată de viață tot atît de efemeră. În orice caz, confuzia dintre aceste două feluri de „noutăți” este cît puțin regretabilă. De cele mai multe ori, e tîneașă. N-avem, deci nici un motiv să renunțăm la permanenta căutare a noului, cită vreme e vorba de acel nou care are

toate șansele să se integreze obișnuitului cotidian, adăugînd mereu cite ceva la cunoașterea lumii.

„CONTRA VÎNTULUI”

N-aș vrea ca din cele spuse pînă acum tînărului meu cititor, să tragă concluzii eronate. Adică n-aș vrea să mă prîndă într-un colț și să mă întreb: „Atunci, dumneata ești împotriva modei?” „A nu! Nu poți fi contra a ceea ce s-a ivit pe lume odată, poate, cu coborîrea omului din copaci și care dăinuie pînă în zilele noastre. Vreau

să spun că un fenomen atît de vechi și de tradițional ca moda nu poate fi negat, nu poate fi măcar trecut cu vederea. Cine zice: „Eu sînt contra vîntului!” — este ca și cînd ar mărturisii: „Eu sînt un stupid!”. Contra vîntului omul poate să ia unele măsuri de apărare, dar n-are cum fi „principal” contra vîntului. Moda, am văzut, e unul din „semele setei noastre de frumusețe. N-am respingea, chiar numai din inconștiență, rația noastră de frumusețe cotidian, dacă am respingea moda? Și apoi, citi tîneri, în tulburătoarelor lor amintiri nu asociază fără a cădea în fetişism, pe înfiia lor tubită, pierdută pentru totdeauna, cu rochia frumoasă pe care fata a purtat-o la prima întîlnire? O păticească de frumusețe — zice poetul englez John Keats în „Endymion” — este o bucurie niciodată stînsă” și e greu să nu fi de acord cu spusa poetului.

(Știrșitul într-un număr viitor)

PREGĂTIREA TINERETULUI PENTRU VIAȚĂ

Educația, în toate formele ei, pregătește tineretul pentru viață...

În ceea ce privește prima temă, este suficient să amintim că numai în Revista de pedagogie au fost publicate în ultimii 12 ani...

Indicații mai precise și mai sistematice — rezultat al experienței cadrelor didactice și al cercetărilor făcute de Institutul de științe pedagogice...

Pregătirea tineretului pentru viață, pentru încadrarea lui în munca socială implică și o muncă sistematică de orientare școlară și profesională.

În prezent, Institutul de științe pedagogice pregătește — pe baza cercetărilor în curs — două volume de monografii profesionale și două volume de studii de orientare școlară și profesională.

Problema vizitelor în producție are implicații în ambele domenii aduse în discuție: vizitele în întreprinderi constituie un mijloc atât pentru educarea atitudinii comuniste față de muncă...

Cercetarea în pedagogie — ca și cercetările științifice în oricare alte domenii — nu-și găsește justificarea decât dacă rezultatele ei sînt aplicate în practică.

MIHAI GHIVIRIGA șef de sector la Institutul de științe pedagogice

CÎT BENEFICIAZĂ ȘCOALA DE CERCETAREA PEDAGOGICĂ?

În lumina sarcinilor Congresului al IX-lea al P. C. R. privind dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului se conturează liniile directoare ale cercetării pedagogice...

1. Cercetarea aplicativă intensivă, care pleacă de la necesitățile de perspectivă ale societății să răspundă la cerințele imediate ale școlii...

2. Cercetărilor aplicative trebuie să le urmeze așa-numitele cercetări de creștere sau dezvoltare care să permită a-

plicarea proiectelor — elaborate și verificate într-o primă fază — într-un număr mai mare de clase și școli...

3. În sfîrșit, deși nu în ordinea importanței, trebuie să arătăm necesitatea acută a cercetărilor fundamentale în pedagogie.

această verigă lipsește, ceea ce frînează în mare măsură valorificarea rezultatelor cercetărilor pedagogice în drumul generalizării lor în școală.

formării omului nu este posibilă.

Trebue să relevăm că și în acest domeniu, în Institutul de științe pedagogice există preocupări și studii care vizează: particularitățile însușirii cunoștințelor în lumina ciberneticii...

În urma școlii. Ce ascunde această formulare? Conform acestei concepții învățămîntul, formarea tinerii generații ar fi procese sponia-

putea mai bune intenții și s-ar putea oferi eventual rolul de a înregistra empiric, cel puțin cu pretenții de teoretizare, ceea ce apare spontan și sporadic în practica educațională.

Dezvoltarea empirică și torodată foarte lentă a învățămîntului era posibilă și suficientă în condiții social-economice cu o relativă stabilitate pe o lungă perioadă istorică.

impune cerințe noi: particularizarea idealului educațional...

Dar această presupune cunoașterea profundă a tuturor factorilor implicați în procesul educațional — probleme ce aparțin domeniului cercetărilor fundamentale interdisciplinare...

EMILIA CONSTANȚINESCU șef de sector ECATERINA CSENGERI cercetător principal la Institutul de științe pedagogice

într-o măsură mai mare decât în prezent, iar această critică nu se formulează „uneori”, ci o auzim la tot pasul în rîndul cadrelor didactice.

Vrem să fim bine înțeleși: nimeni n-a afirmat că toate lucrările elaborate de Institut n-au avut, măcar pentru o vreme, sau într-o anumită proporție, o oarecare eficiență (și un articol care transmite un simplu îndemn este eficient).

Cînd este însă vorba de cercetarea științifică, de un institut specializat, de milioane de lei cheltuiți în acest scop, pretențiile sînt extraordinar de mari. Se cer opere fundamentale, lucrări care să facă dovada unui sistem perfect conturat științific.

Pe parcursul cercetării o serie de materiale și referate au fost înaintate Ministerului Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. S-au organizat mai multe consfătuiri cu

Cercetarea psiho-pedagogică pentru învățămîntul profesional și tehnic

În cadrul Institutului de științe pedagogice activează, de puțini ani, un sector de învățămînt profesional și tehnic...

O preocupare centrală o constituie pentru colectivul de cercetători ai sectorului și al colaboratorilor externi, elaborarea unui „Manual de didactică a învățămîntului profesional și tehnic”...

Pe de altă parte, la ora actuală există un paralelism între activitatea sectorului nostru și cea a cabinetelor metodice, iar legăturile cu Secția de învățămînt profesional și tehnic de la I.P.C.D. sînt episoade.

Acestor greutăți li se adaugă unele carente în informarea noastră științifică, în metodică cercetării și chiar în alegerea temelor de cercetare...

În structura organizatorică actuală, sectorul nostru nu are posibilități reale de dezvoltare. Unificarea forțelor, azi dispersate, într-un „Institut de cercetare pentru învățămîntul profesional și tehnic” care să preia și sarcina perfecționării, consider că ar fi utilă.

Prof. ROMEO DASCALESCU

DIRIGINTELE ÎN SISTEMUL MUNCII EDUCATIVE

În complexul muncii educative din școală, activitatea dirigintelui ocupă un loc important.

În ultimii ani, preocupările pentru orientarea profesională în școală s-au accentuat. Expresia acestei preocupări crescînde în cercetarea pedagogică o constituie studiile și lucrările apărute pînă acum: 12 articole publicate în Revista de pedagogie...

În prezent, Institutul de științe pedagogice pregătește — pe baza cercetărilor în curs — două volume de monografii profesionale și două volume de studii de orientare școlară și profesională.

LOCUL LITERATURII METODICE În ansamblul activității Institutului de științe pedagogice preabucărată față de abordarea problemelor metodice...

publicată lucrarea „Probleme ale muncii dirigintelui” (218 p., tiraj 18.000 exemplare), care și-a propus să sintetizeze experiența înaintată a școlii...

Revista de pedagogie a publicat în mod susținut studiile ale cercetătorilor și cadrelor didactice, articolele cu sugestii și propuneri pe o problematică variată: pregătirea orolilor de diriginte, conținutul orolilor de diriginte, rolul coordonator al dirigintelui...

De un an se dezvoltă un experiment, asemănător privind sistemul muncii educative în liceu, urmînd ca în Revista de pedagogie nr. 7-8 să publicăm rezultatele acestor cercetări...

La cea de-a V-a sesiune științifică a Institutului s-a prezentat o comunicare privind problemele pedagogice ale activității specifice a organizațiilor U.T.C. în școli.

Pe parcursul cercetării o serie de materiale și referate au fost înaintate Ministerului Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. S-au organizat mai multe consfătuiri cu

MARIN VIȘAN șef secție

Tot în sprijinul diriginților s-au publicat prin Editura didactică și pedagogică și o „Culegere de texte pentru munca dirigintelui” (322 p., tiraj 5.000 exemplare).

În ultimii ani s-a trecut la elaborarea unor lucrări care să cuprindă în mai mare măsură elemente de sinteză în această direcție...

Propunîndu-și să sprijine activitatea organizațiilor U.T.C. din școli, cercetătorii care lucrează în Institutul de științe pedagogice...

La cea de-a V-a sesiune științifică a Institutului s-a prezentat o comunicare privind problemele pedagogice ale activității specifice a organizațiilor U.T.C. în școli.

Pe parcursul cercetării o serie de materiale și referate au fost înaintate Ministerului Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. S-au organizat mai multe consfătuiri cu

ducția adolescenților și generației personalității” (nr. 11/1965), „Contribuția școlii și a organizației U.T.C. din școală la formarea idealului de viață la elevi” (nr. 1/1967).

La cea de-a V-a sesiune științifică a Institutului s-a prezentat o comunicare privind problemele pedagogice ale activității specifice a organizațiilor U.T.C. în școli.

Pe parcursul cercetării o serie de materiale și referate au fost înaintate Ministerului Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. S-au organizat mai multe consfătuiri cu

rect, de activitatea educativă a organizațiilor U.T.C. din școli.

„Unele din propunerile făcute cu privire la cercetările s-au finalizat în indicații și lucrări adoptate de Ministerul Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. Nu-i mai puțin adevărat însă că, printre mai bună organizare a cercetărilor, s-ar fi putut lărgi mai mult aria tematică abordată și cuprinde o masă mai mare de colaboratori din școli și din aparatul U.T.C. și nu s-a insistat suficient în direcția organizării unei cercetări efective experimentale...

Prof. DR. PETRE BĂRBULESCU șef secție Institutul de științe pedagogice

În ceea ce privește al doilea aspect considerăm că este necesar să se urmărească mai insistent felul în care rezultatele cercetărilor se aplică în viața școlii.

Eficiența cercetărilor pedagogice ar spori dacă, din momentul elaborării lor, rezultatele pe care le afirmăm o li preluate activ — cu sprijinul necesar, de cei implicați în educarea elevilor, respectiv de cei care se ocupă continuu, di-

rect, de activitatea educativă a organizațiilor U.T.C. din școli.

„Unele din propunerile făcute cu privire la cercetările s-au finalizat în indicații și lucrări adoptate de Ministerul Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. Nu-i mai puțin adevărat însă că, printre mai bună organizare a cercetărilor, s-ar fi putut lărgi mai mult aria tematică abordată și cuprinde o masă mai mare de colaboratori din școli și din aparatul U.T.C. și nu s-a insistat suficient în direcția organizării unei cercetări efective experimentale...

Prof. DR. PETRE BĂRBULESCU șef secție Institutul de științe pedagogice

rect, de activitatea educativă a organizațiilor U.T.C. din școli.

„Unele din propunerile făcute cu privire la cercetările s-au finalizat în indicații și lucrări adoptate de Ministerul Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. Nu-i mai puțin adevărat însă că, printre mai bună organizare a cercetărilor, s-ar fi putut lărgi mai mult aria tematică abordată și cuprinde o masă mai mare de colaboratori din școli și din aparatul U.T.C. și nu s-a insistat suficient în direcția organizării unei cercetări efective experimentale...

Prof. DR. PETRE BĂRBULESCU șef secție Institutul de științe pedagogice

rect, de activitatea educativă a organizațiilor U.T.C. din școli.

„Unele din propunerile făcute cu privire la cercetările s-au finalizat în indicații și lucrări adoptate de Ministerul Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. Nu-i mai puțin adevărat însă că, printre mai bună organizare a cercetărilor, s-ar fi putut lărgi mai mult aria tematică abordată și cuprinde o masă mai mare de colaboratori din școli și din aparatul U.T.C. și nu s-a insistat suficient în direcția organizării unei cercetări efective experimentale...

Prof. DR. PETRE BĂRBULESCU șef secție Institutul de științe pedagogice

rect, de activitatea educativă a organizațiilor U.T.C. din școli.

„Unele din propunerile făcute cu privire la cercetările s-au finalizat în indicații și lucrări adoptate de Ministerul Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. Nu-i mai puțin adevărat însă că, printre mai bună organizare a cercetărilor, s-ar fi putut lărgi mai mult aria tematică abordată și cuprinde o masă mai mare de colaboratori din școli și din aparatul U.T.C. și nu s-a insistat suficient în direcția organizării unei cercetări efective experimentale...

Prof. DR. PETRE BĂRBULESCU șef secție Institutul de științe pedagogice

rect, de activitatea educativă a organizațiilor U.T.C. din școli.

„Unele din propunerile făcute cu privire la cercetările s-au finalizat în indicații și lucrări adoptate de Ministerul Învățămîntului și al C. C. al U.T.C. Nu-i mai puțin adevărat însă că, printre mai bună organizare a cercetărilor, s-ar fi putut lărgi mai mult aria tematică abordată și cuprinde o masă mai mare de colaboratori din școli și din aparatul U.T.C. și nu s-a insistat suficient în direcția organizării unei cercetări efective experimentale...

Prof. DR. PETRE BĂRBULESCU șef secție Institutul de științe pedagogice

IN SPRIJINUL ACTIVITĂȚII U. T. C.

...Și încă un răspuns din partea noastră

Discuția despre succesele și, mai ales, insuccesele cercetărilor pedagogice, purtată la rubrica noastră, a suscitat numeroase comentarii. Convorbirile noastre, scrisorile, ca și articolele primite din partea cititorilor au confirmat concluzia rezultată ca urmare a consultării cu beneficiarii cercetării pedagogice...

Cel care trebuie să cîștige din această dezbateră este, așa cum am mai afirmat, învățămîntul, iar un pas credem că s-a făcut în pagina de față conținînd răspunsurile unor tovarăși cercetători în numele Institutului de științe pedagogice — sau mai bine-zis în unele dintre aceste intervenții — se învrednește de poziția autorității, o încercare de analiză realistă a situației prezente, condiție imperioasă a mersului înainte.

Unele dintre răspunsuri vin însă să confirme că starea de inerție, privirea prin petale roze a activității Institutului continuă să mai fie prezentă la unii cercetători. Rămînem surprinși, de pildă, că într-un articol căruia autorii i-au dat titlul „În ce constă rămînerea în urmă a cercetării pedagogice?” (și de la care se așteptau foarte multe) se aplică tehnica slalomului în jurul răspunsului, făcîndu-se referiri doar la ceea ce se cere pentru viitor de la Institut, pentru că, în un moment, să citim o frază care desumărește totul: „Uneori (n.n.) se spune însă că cercetarea pedagogică a rămas în urma școlii”.

Comparativ, cu progresele „de la sine” ale școlii, ci este vorba de o rămînere în urmă față de cerințele învățămîntului, prezent sau viitor, iar această critică nu se formulează „uneori”, ci o auzim la tot pasul în rîndul cadrelor didactice.

pefate pentru culegeri, publicarea de articole în cadrul unor „contribuții colective”, oricît de utile, nu justifică activitatea acestora care puteau, prin rolul lor, organizatoric și didactic, să fie personalitățile marcante ale pedagogiei noastre. Nici o personalitate a pedagogiei universale sau românești nu putea fi ignorată „printr-un colectiv de cercetare”, lăsat de ce este nevoie ca tocmai în aceste colective să căutăm și să promovăm permanent talentele, personalitățile creatoare, miștile cele mai înțelepte, cele mai originale, cercetători care să-și dedice viața creării unei eficiente opere pedagogice.

EUGEN FLORESCU

Din viața
tineretului
lumii

URMĂRILE NEPREVĂZUTE ALE UNEI LEGI

Începând din 1948, conform unei înțelegeri între Statele Unite și Anglia, o comisie specială Fulbright acordă 300 de burse studenților care studiază în aceste țări. Bursele sînt repartizate astfel: 200 studenților englezi, care studiază în Statele Unite și 100 studenților americani care-și continuă studiile în Anglia pentru a obține titluri universitare. În fiecare an comisia prelungie termenul de acordare a bursei pentru 20 de studenți. Practic, pentru anul următor comisia anunță că nu va mai dispune prelungirea acestor burse ca urmare a legii adoptate de Camera Comunelor la propunerea ministrului educației și științei Anthony Crosland de a ridica taxa pentru studenții străini de la 70 la 250 de lire anual pentru universități și la 150 de lire pentru celelalte institute de învățămînt superior. Consecințele acestei legi sînt resimțite așadar, și de studenții englezi cărora li se creează greutăți în continuarea studiilor în străinătate. Astfel, numărul burselor Fulbright acordate studenților englezi pentru a-și urma cursurile în Statele Unite va fi micșorat cu 17 în următorul an universitar. Decizia comisiei Fulbright limitează la 197 burse acordate pe anul 1967-1968 studenților englezi. În condițiile prezente ea a hotărît, de asemenea, reducerea numărului burselor studenților americani. În loc de 93 de burse aceștia vor avea la dispoziție numai 86. Pe de altă parte comisia a efectuat o reducere substanțială de 116 000 de dolari, ceea ce reprezintă 10 la sută din alocațiile pentru studenții englezi intruși să se considere că aceștia trebuie să contribuie din fondul destinat burselor lor la acoperirea unui procentaj din suma impusă de majoritatea taxelor pentru studenții americani care studiază în Anglia.

Imagine de la mitingul de solidaritate al studenților vest-germani din Frankfurt, cu acțiunile revendicative ale studenților spanioli.

Vizita ministrului comerțului exterior al României în Suedia

Semnarea unui acord comercial româno-suedez

STOCKHOLM 8 (Agerpres). Intre Gh. Cioară, ministrul comerțului exterior al României și C. Lange, ministrul comerțului al Suediei, a avut loc la 7 martie, o întrevedere. În timpul discuțiilor s-au analizat posibilitățile de creștere a schimburilor comerciale și cooperării economice-industriale dintre cele două țări.

În aceeași zi cei doi miniștri au semnat acordul comercial pe termen lung 1967-1971 — între cele două țări. Acordul prevede o creștere însemnată a schimburilor comerciale în cadrul contingentelor și liberalizărilor convenite, precum și angajamentul de a sprijini cooperarea economică și industrială între cele două țări.

Gh. Cioară, însoțit de E. Mezincescu, au făcut o vizită ministrului afacerilor externe al Suediei, Torsten Nilsson.

Asociația exportatorilor suedezi a oferit un dejun în cinstea delegației române. Au participat peste 70 de conducători și reprezentanți ai firmelor suedeze, membre ale acestei asociații. La sfîrșitul dejunului, Gh. Cioară a făcut o expunere asupra dezvoltării economice și comerțului exterior român și largilor posibilități pe care această dezvoltare le creează pentru creșterea schimburilor comerciale și cooperării economice între România și Suedia. Expunerea a fost urmată de un deosebit interes de asistență.

În seara zilei de 7 martie,

ambasadorul român a oferit un dineu la care au participat C. Lange, ministrul suedez al comerțului și conducătorii ai unor importante grupuri financiare și industriale.

Ministrul comerțului, Gunnar Lange, a oferit un dineu în cinstea delegației române. Ministrul suedez a toastat, subliniind importanța vizitei delegației române pentru dezvoltarea schimburilor economice dintre cele două țări. Răspunzînd, Gh. Cioară a arătat că această vizită se înscrie în cadrul politicii române de dezvoltare a schimburilor cu toate țările, indiferent de sistemul social și economic, în baza avantajului reciproc.

Prin contactele pe care le va avea în timpul vizitei, delegația română speră să găsească noi posibilități de dezvoltare a schimburilor comerciale și de cooperare economică și industrială între România și Suedia.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Vedere exterioră a pavilionului României la Tîrgul internațional de la Tripoli

Încordare în Nigeria

Ziarul „MORNING POST” din Lagos, care exprimă, în general, punctul de vedere guvernamental, a publicat marți un articol în care afirmă că define informații potrivit cărora guvernul Provinciilor Orientale intenționează să anuleze la 21 martie separarea acestei provincii de restul Nigeriei. Agenția FRANCE PRESSE informează că postul de radio ENUGU a anunțat marți că guvernul Nigeriei orientale a cerut prin afișe și manifeste tuturor locuitorilor provinciei „să fie pregătiți pentru a rezista oricărui atac al invadatorilor”. Mai mult, luni la Enugu a avut loc un miting la care au participat mii de tineri, în cursul cărora a fost adoptată o rezoluție prin care se cere colonelului Ojukwu — guvernatorul militar al Provinciilor Orientale — „să nu accepte nici o convorbire cu colonelul Gowon (șeful guvernului militar de la Lagos), dacă este vorba de a nu se aplica decît parțial acordurile de la Aburi”.

În relatările date publicității de guvernul de la Enugu în legătură cu conferința de la Aburi (Ghana) a guvernatorilor militari nigerieni, se spune că s-a căzut de acord să se mențină suspendarea constituției federale, iar deciziile importante să fie luate de către Consiliul guvernatorilor cu unanimitate de voturi.

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● LA MOSCOVA și-a încheiat lucrările cea de-a șaptea sesiune meteo-stimulică a reprezentanților institutelor de economie agrară a țărilor socialiste semnate ale convenției de la Berlin. Din țara noastră au participat Ing. S. Hartia, directorul secției de economie agrară din Institutul Central de Cercetări Agricole și V. Popovici, șef de sector la același institut. Delegația română a

prezentat trei referate cuprinzînd rezultate ale cercetărilor secției de economie agrară din Institutul Central de cercetări agricole din București.

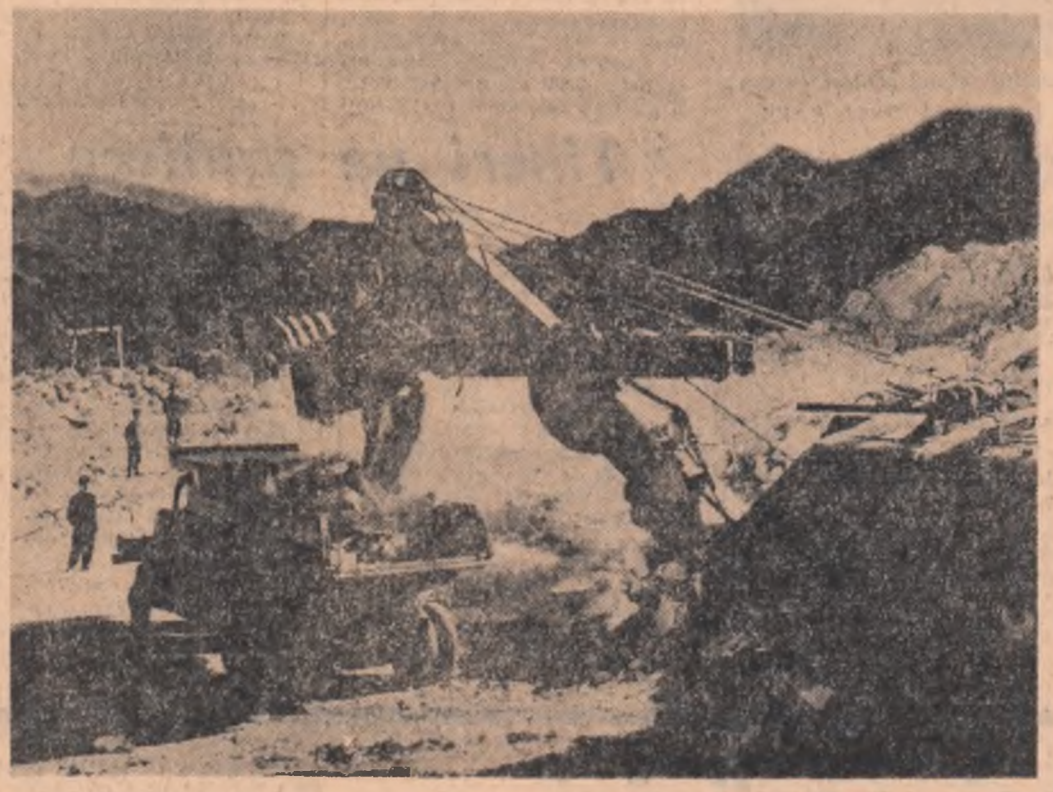
● UN GRUP de 17 deputați laburiști neocotidian avertismen- tul primului ministru Harold Wilson, au refuzat să sprijine politica guvernamentală de în-

ghețare a prețurilor și salariilor. Ei s-au abținut, în cadrul votului care a avut loc marți seara în Camera Comunelor pe marginea unei dispoziții guvernamentale care interzicea unei firme engleze specializate în fabricarea protezelor ortopedice, să majoreze salariile lucrătorilor săi. În favoarea guvernului au votat 226 de deputați, iar împotriva 153. După cum subliniază agenția REUTERS, cei 17 labu-

riști care s-au abținut de la vot, fac parte din grupul celor 60 de deputați laburiști care au refuzat să voteze săptămîna trecută în favoarea Cărilor Albe a guvernului cu privire la cheltuielile militare.

● IN APELE fluviului U-banghi, care străbate capitala Republicii Africa Centrală, a fost pescuit un cocodil neobișnuit de mare. Lungimea cocodilului este de 4,5 metri, iar greutatea de 420 kg. Dînd crezare unei legende africane, potrivit căreia vîrsta unui cocodil se stabilește după cantitatea de buciți de piatră pe care a înghițit-o, cocodilul pescuit de locuitorii din Bangui ar avea 660 de... buciți de ani.

● ZIARUL „Le Monde” arată într-un articol, că bazele franceze amplasate în Sahara, vor fi evacuate, după cum s-a stabilit anterior, pînă la data de 1 iulie a.c. După cum subliniază ziarul, bazele din Ynekkare, Regane și Hammagur, care au fost lăuate Franței conform prevederilor acordurilor de la Evian, pe o perioadă de cinci ani, vor fi transmise autorităților algeriene la data stabilită de aceste acorduri. În prezent, menționează „Le Monde”, au loc tratative între Paris și Alger, privitoare la transformarea acestor baze în aeroporturi pentru aviația civilă și la predarea de către Algeria a unor instalații care se află în prezent la bazele din Sahara. Ziarul precizează că tratativele se desfășoară într-un spirit de deplină înțelegere.

R. P. D. COREEANA: Vedere a minei la zi din Ryongyang

Arhiva Russel pusă în vinzare

Arhiva cunoscutului om de știință și luptător pentru pace englez, lordul Bertrand Russell, va fi scoasă în vinzare vara viitoare. Se apreciază că arhiva cuprinde 100 000 de scrisori și 400 de manuscrise, dintre care majoritatea inedite. Începînd din luna septembrie, agenții publicitari ai lordului, asistați de opt arhivari și cercetători, se ocupă de întocmirea catalogului care va avea circa 400 de pagini al acestei uriașe colecții. Numeroase instituții științifice, muzee și fundații din întreaga lume și-au exprimat de pe acum dorința de a cumpăra această arhivă.

Primul manuscris al colecției datează din 1849 și este un jurnal al lordului John Russell, bunicul lui Bertrand Russell. fosta prim-ministru pe vremea reginei Victoria. Printre primele manuscrise ale lui Bertrand Russell figurează un caiet de note de la vîrsta de șapte ani și care conține un text dictat privind istoria Europei. Un alt caiet de note, scris de el la vîrsta de 16 ani, arată că încă de pe vremea aceea viitorul filosof atîstă punea problema existenței lui Dumnezeu. Acest caiet este scris în limba greacă, de teamă să nu fie descoperit de alți membri ai familiei. Se afirmă că Russell este cel mai prolific scriitor de scrisori al secolului. S-a calculat că el a scris în medie cîte o scrisoare la 30 de ore din lungă sa viață. Russell are vîrsta de 94 de ani.

Ancheta de la New Orleans

„Mormintul lui Tutankamon și cel al președintelui Kennedy par să aibă o anumită similitudine și groznicul privilegiu de a face victime printre indiserici, scrie Robert Escarpit în „LE MONDE”. Dacă legenda nu poate fi crezută și, deci, e vorba de morți naturale, cine, atunci, e cel care ajută natura? Puțin probabil că enigma va fi vreodată într-adevăr dezlegată”.

Procurorul general al Orleansului, Jim Garrison, și-a asumat această copleșitoare răspundere, declarînd recent la televiziunea americană: „Uciderea lui Kennedy a avut loc la Dallas, dar crimă a fost mințios pregătită la New Orleans de către oameni al căror nume îl cunosc și pe care sint gata să-i arestrez”.

Ziaristul american îl descriu pe Garrison ca pe unul din cei mai ambițioși „District Attorneys” (procuror general) adăugînd, spre caracterizarea personalității și elucidarea mobilului inițiatorilor sale, că „D.A.” e un personaj eligibil, obligat să-și facă propagandă pentru a-și crea gloria locală necesară prelungirii mandatului în noile alegeri. În tot cazul, Jim Garrison a declarat că asasinarea lui J. F. Kennedy se datorează unui complot ale cărui fire le definește și că va face dezvăluiri prodigioase în cadrul anchetei ce nu se va încheia decît odată cu arestarea „criminalilor reali”.

Liderul adjunct al majorității democratice, Russel Lon, senator în Louisiana, l-a sprijinit declarările afirmînd

wald care și-a petrecut anul de tinerețe, ci mai ales o anumită jumătate de an, cea cu două luni înainte asasinatului de la Dallas. (Atunci, fără bani și fără slujbă, Oswald a frecventat cercurile Mafiai din New Orleans, cercuri bine cunoscute lui Garrison care-și asumă demascarea lor ulterioară). Dar ancheta s-a în-

nodat de la început într-un punct misterios creat de moartea personajului-cheie dintre cei interogați de Garrison, pilotul Ferrie. Tip straniu și infățișare, perucă, gene și sprincene false, fost pilot comercial

concediat pentru homosexualitate, fals detectiv, fals psihiatru, fals seminarist, real drogat și decăzut, Ferrie fusese menționat în două rînduri de raportul comisiei Warren, care se pare însă că a considerat albiul a fi operant. Acest Ferrie, specializat în transporturi aeriene dubioase, se afla în ziua crimei la Dallas. Procurorul Garrison, însoțit de 12

polițiști operase o lungă percheziție la domiciliul acestuia chiar în 1963. Nu se știe dacă pe atunci „D.A.” căuta să stabilească legăturile dintre Ferrie și șeful mafiei din Orleans, sau motivul călătoriei aeriene a acestui pilot între Galveston și Huston (Texas) exact în ziua crimei de la Dallas. Se pare că Ferrie însuși a declarat în noiembrie

anul trecut că „fusese acuzat de a fi condus avionul care a lozit din Dallas autorii complotului împotriva lui Kennedy”.

Procurorul Garrison afirmase acum zece zile că Ferrie era implicat în acest complot și că toamal se hotărîse să-l aresteze, cînd pilotul a murit în circumstanțe misterioase. Sîncădere? Crimă? Moartea naturală? Garrison declară că

vederea asasinării președintelui Kennedy”. Eliberat a doua zi pe cauțiune — 10 000 dolari — Shaw s-a declarat consternat și totuși inocent. Fapt acesta de insuși actualul ministru de Justiție al S.U.A., Ramsey Clark, care a declarat că „F.B.I. are dovada că nu există nici o legătură între asasinarea președintelui Kennedy și Clay Shaw”. Declarație care relevă însă că Shaw a făcut obiectul unei anchete a F.B.I.-ului și anume în luna lui 1963) fără a se preciza mobilul care a justificat atunci această anchetă. Garrison insistă pe pista sa afirmînd că în septembrie 1963, Shaw Lee și Ferrie s-au întîlnit la New Orleans, fapt dovedit prin declarația unui martor ocular — informatorul său confidențial — care a asistat la această întrevedere, l-a văzut pe conspirator și l-a auzit expunîndu-și proiectele. Procurorul afirmă de asemenea, că Clay Shaw e cunoscut și sub numele Clay

Bernard; or, un individ afirmînd că se numește astfel, l-a telefonat unui avocat din New Orleans în ziua asasinatului de la Dallas, cerîndu-l să-l apere pe Lee Oswald. Avocatul a fost cîștigat pentru a fi anchetat de procurorul Orleansului. Ministrul de Justiție afirmă însă că el cunoaște pista pe care s-a angajat Garrison, dar că o consideră cu totul lipsită de seriozitate.

Deci, adevărul asupra tragediei din Dallas se lasă în continuare greu de vădit; el a început acum să fie căutat între New Orleans și Dallas, dar ocoul nu pare deocamdată de bun augur. Înceleau căutările și continua încercările de a descoperi adevărul, amintindu-se intrucitva, și poate nu numai scepticilor, de Achille al lui Zenon și cursa lui cu nelămuritărea broască testosă.

VIORICA TĂNĂSESCU